

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ÉLCLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

HIRHEDT SAKTEREK ARCZKÉPEI.

I.

FALK MIKSA.

FALK MIKSA.

— Képpel az első oldalon. —

Ám lássa a szegény magyareMBER, hogy kik az ő országos sakterei! Sorba fogjuk szedni a zsidókat pártoló nagyhangú hazafiakat, közölni fogjuk arczépeiket és rövid leírást adunk viselt tetteikről, nehogy tévedésben legyen választó közönségünk, s valamiképen egyiket, vagy másikat beválassza a törvényhozó testületbe, a melyet főként a jövő országgyűlésre tetemesen meg kell tisztítani azon elemektől, a melyek hazánk felvirágzását folyvást akadályozzák.

Igy van szerencsénk először is bemutatni Falk Miksa urat, a zsidóvédelem fő-zsurnalistáját, a ki épen azon tűnődik, hogy mennyire hasonlít ő az általa Tisza Kálmán újví üdvözlétére gyártott beszédében emlegetett német gyerekekhez, kinek nem sikerült Dunánk folyását megakadályozni. Neki sem akar, minden erőlködése daczára, az antiszemitizmusnak hatalmasan növekvő folyóját, lábaival medréből kiszorítani. Pedig bizony akkora lábakkal mint ő, senki nem

rendelkezik! Valószínű, hogy ő is ott hibázza el, a hol a többi saktervédő, kik nem bírják felfogni, hogy az ilyesmihez ész és önzetlen hazaszeretet volna szükséges, nem pedig monstrosus láb. No de bár lábait rakná is fel fejnek, azért ő mégsem látna soha tovább az orránál, s nem szünnék meg lapjában lerántani mindazt, a mi csak magyar, s azzal fenyegetőzni hogy a zsidók megbocsáthatnak ugyan a magyaroknak, de feledni azért nem fognak soha! Ám ha tetszik nekik, hát ne feledjenek, nem törődünk velők, de ők se kívánják tőlünk azt, hogy mi meg mindent, a mit csak rajtunk elkövettek, feledve, keblünkre, s házi tüzhelyeinkhez fogadjuk őket, és ezental is pénzünk, becsületünk és vérünkön hizlaljuk azt a fajt, a mely jótéteményeinkért hála fejében a külföld előtt rágalmmal, itthon pedig sárral s piszokkal dobálja be hazánk jó hírnevét.

Ne feledjük hát el ezt mi se Falk Miksa urnak. Jusson eszébe különösen választóinak!

FŐPAPJAINKHOZ.

Győzött ismét a megtámadott szentség
Le vannak verve ellenségi,
Dicső főpapjaink! Ti vagytok
Népünk legigazb vezéri.

Érezzük mindannyian atyai,
Szivetek édes melegét.
Nem engedtétek nyakunkra zúdulni
A tisztátlanság szörnű elemét.

Csak most már meg ne álljatok fél úton,
Vigyétek tovább a kibontott lobogót,
Ne engedjétek újra megtámadni
A hármás bérczet és a négy folyót.

Sokféle keresztény lakja e hazát,
Ti álltatok a sikra valamennyiért.
Valamennyi tisztelettel nyújtja
Felétek ma a bizalom babért.

Követni kész mind, csak menjetek előre,
Lépjétek föl a nép érdekében,
Hálakönnnyeket láttok ragyogni majd,
A szenvedő magyarok szemében.

Tekintsetek im szét e hazában,
Merre láttok egy kis boldogságot?
Oh hozzatok a szegény magyarra
Jó főpapjaink! Boldogabb világot.

Mert hogy így lassan, lassan el kell
Pusztulnia, az majdnem kétségtelen;
Erőt vesz rajta adó, rosz árak, nagy kamat,
És a nyakára nőtt idegen elem.

De ha ti bátran előálltok,
Reméljük, hogy minden megváltozik.
Kezdjétek meg tehát a munkát,
Mielőtt a nap leáldozik.

Lehet, hogy késő lenne holnap,
Soha sem üdvös várni semmire!
Nem jó hadvezér az, ki előnyeit
Ki nem aknázza első győzelmire.

A harcztéren három dicső vezérünk:
Simor, Haynald, Samassza!
Először is Juda ivadékit
Egytől egyig pokolba szalassza.

Ganzléber Rebeka oktatja az ü Regina leányát.

I. A keresztény-zsidó házasságról szóló törvényjavaslat tárgyalása előtt.

— Én szerelmes lányom, kedves Reginám! Najdszerű látványoságot szűröztem neked ingyen. Itt van a számonkra két jedj a fürendek ülésére. Targyalni fogják azt a thürvényt, a melyik meg fogja engedni, hogy the volamikhor még mágnásné is lehess.

— Mámle! Mi az a mágnás?

— Mágnás vagy mágnés az mindegy, a nevé tónné vette, mert khönnyen magához rántja a legkeményebb sziveket is, meglágyul előtte minden. A mágnások finom, elegantos urak mind, a kikre mi höldek szerethőnek ráézni. Oh bár mi is keveredhetnénk már velők! Reményem nekik is ez lesz legforrúb óhajtasuk, kivált ha téged meg fognak pillantani a kharzaton. Meglásd, hogy minden gukker felénk fog irányolni, szinte érezni fogjuk szemek deleességét, olyan messziről pedig ők nem fogják rajthok megérezni, a fakhadjma szagot. Mindég csak khiesiket leheljél kedves Reginám! A püdert pedig a gukkerrel le ne mázold a képedről. Azután ne kacsingass se jobbra, se balra, hanem nézz mereven a cipőd orrára, hogy azt hidje mindenki, miszerint apád milliomos, és the nem szorulthál a férjhez menthelre, megvehet a világ örmeit. A khomoly és fád nő klapós a férfiak előtt. Azótán ha megszállit volakhi, illedelmesen hajtsd meg magadat, de ne bocsátkozzál vele társalgásba, ne hogy khi tholajlon sölni, hogy csopán bókherék elé járthál iskolába. Ha valamit kérdeznek thóled, arra helyetted majd felelek én. Ha én thalálok bolondot mondani, az csak a the elnyűdre válik, mert a házasolandó férfiak azt szeretik, ha a leendő napaszonyukhok mentől kevesebb esse van, és ha a nadj spórolásthó soha se volt ideje magat a nadjvilág számára kiművelni. Most phedig ültözökjél föl szépen, hogy mindenkinék megálljon rajtad a szem. Khösd föl a nyakadra azokhat az ívegdjémánthokat, és szurkhál a hajadba a liciztáción vett fehérrózsákat, a piszok még nem igen látszik meg rajtuk. Oh, ha edj igazi magnát megkérné a the khezedet! A the opád thodom, hogy mindjárt khirokkolna odjphár ezeressel. Böszkhén ülhétnék bele minden este a djapj-otczai színházba, és a városerdei jégen, mikhor csozkálnánk, mindenki tisztelettel khitérne előlök. No de hát nem ültözökjél?

— Adj előbb tiszta alsót.

— Minek az? Elég, ha a felső tiszta. Ugy is csak abból kombinálnak a férfiak, the phedig rozslan thalálnád magadat érezni a szokatlan tisztaságban.

— Khezyűt vjdjek-e?

— Jó lesz, de ne húzd fel, mert akkor a gyűrtid nem fognak látszani, vadj thold a djürükhet a khezyű tetejére.

II. A törvényjavaslat tárgyalása alatt.

— Soha ennyi magnát! Mint itt van edj rakháson. És milyen szép, dalális alakok! Nincs khözöttök edjetlen genzetűsz válasz khözűlök Regina.

— Hányot szობd?

— Mit gondolsz? Elég volna nekünk khettőnknek edj. Phedig a magnáthok khoronájának kilenz vadj thizenedj ága van, amig a zsidó férjeknek a fejükön csopán khét ágút szabad hordani. The Regina! Szedd össze magadat, most edj épen erre gukkerez. Phiroljál el édes leányom, had lepje meg őt a the mestherkéletlen ártatlanságot. Halold milyen szépen beszélnek mellettök. Ezek mind khüzének akharnak házasodni. A jövő héttől khezde thübször khell otthon maradnunk fogadnunk khell az ismerkedni vágyó magnátokat. Micsada, a szónokhot még csak meg sem élvezek? Phedig jönjörten beszélt. Most föláll edj másik szónok előre éljeznek neki. Kialtsionk neki mi is oda. Had lássák, hogy mi is itt vadjuk. A zsidónök ázsioja khezd fülfolé menni, mintha már előre hallanám valamennyi magnáttól: ich nem, ich geb! Leányom Regina! Ereszd le jobban az orrodad, had lássa mindenki, hogy mi zsidónök vadjunk, hiszen böszkék lehetünk mi ma, mert mi vadjuk a napi kérdés, a kikbe ily érdemes férfiak beleszólnak. Aj, vaj! Ez a második szónok ugyancsak ránk vaker. Semmiféleképen sem kellünk neki. Vándoroljunk vissza Palasztnába. Jaj, milyen döhös mireánk! Pedig még csak nem is köpköd mikor beszél.

Nű! Ezt meg általánoson megtapsolják. Leányom Regina! végönk van. Érzem, hogy megbokhok. Magnátok alighanem észrevették, hogy nincs rajthok thiszta alsó. Nem akharnak velök khezvedni. Regina, thedd a zsebkhendődöt az orrodra, ne lássa senki, hogy mi itt zsidónök vadjunk és kevesebbet izzadj, nehodj januba vedjenek a szomszédjaink. Nem fognak thübbé magnátok éretünk doellálni. Holnap már azt hiszem, elfogadhatod megint a Stinkelez Jakhab láthogathását, a khi ödjes hamisbor khészitő és a khi még a thárdjalás előtt megkérte a khezedet, khülönben is egészen bele illik a rokonságba.

III. A szavazás után.

Megboktonk, fuccs! A mit janítottam, az bekhüvetkhezett. Ez a sok kheresztény főpap mind ellenök szavazott. Nem khell nekik zsidó vér. Irtóznak thüle. Ládd, mennyivel különbek a mi rabbinareink, azok ugyan cseppet sem irtóznak a kheresztény vértől. Az is az ü szabadelvűségüknek a jele. Alig szavazott velök edj khét grojf, de annál inkább mellénk sorakozott volamennyi barón.

— Udje anyám ezek mind rokhonaj a Gebrüber Baron budapesti cözének?

— Ha nem rokonai is, de azért állhatnak vele közelebbi összeköttetésben. A barónoknak a koronájuk kilenzögü s mi éppen annyi szavazzal bokthonk meg velök. No de semmi, elmondhatjuk mi is azt, a mit edj híres tháburnok mondott, hogy: ha elveszett is csata, de megmaradt a phénzönk.

— Thalán azt akhártad mondani, hogy a becsölötök?

— Ejh, inkább maradjon meg nekünk csak a phénz! Nézd csak ezek itt khirülötthök mind kheresztény höldek a magas arisztokracziából. Micsada nadj öröm van khüzöttük azért, hogy mi megbokhok! ? Eze' a legnadjobb antisemitok, csopa iridjésgből. Félnék, hogy magnátok mind khüzibének házasodnak és ők majd sohase mehetnek férjhez. Bizony van is okuk rá félni, mert hát nézzen meg minket akárki, s be fogja látni, hogy mi a csábjainkat üdjesebben birjuk értekesíteni. Velünk udjan nem állná ki edjetlen kheresztény nő sem a versenyt. Minden valamicsodás férfit ebolonditanánk elülök. Titokban udj is megcselekszük. Kezdem hinni, hogy ezt a bokhást a kheresztény küldjek csinálták a számonkra. Azok khortheskedték össze a szavazatokat. No hiszen megálljatok, majd csinálök még én nektek gezéreszt! Nem khüzönitek meg. Regina! Eztán minden héten uj bárony ruhát fogsz magadra venni, s a legelső mágnást a ki rád véti a szemét, khedjetlenül elcsábitod. Had szalagáljon utánad, khérjen, rimánkodjék, végre kétségbé essék. Legyen öngyilkos. Hija, nincs polgári házasság! De még ha volna is, e mai napi csufságos bukásért thodja meg minden kheresztény férfi, hogy csak az én védő testemen kheresztül juthat a leányomhoz!

Jer Reginám! Vár otthon az ebéd. Lakjonk jól sólletel. Nem nekünk való még ez az arisztokratikus gőz. A fokhadjma illat mégis khellemeőbb!

Az ég pirosságáról.

Az ég pirkadása alkonyatkor, s napköltekor még mindig látható, okainak kutatása erősen foglalkoztatja a tudósokat. Sehogy sem bírják megfejteni. Pedig az oka igen egyszerű:

A vöröstenger viszfénye az, a mely hivogatja a zsidókat, hogy próbálnak meg még egyszer kheresztül menni rajta.

Legjobb szer az öngyilkosság ellen.

Khóbi: The én adjon lüvöm mogamat, annyira el vadjok kheseredve. Mond csak hol kaphatnék sziszphülvert?

Smüle: Bolond vagy! Sziszphülver helyett thöltsd meg magadat jól brauzephülverrel, s mindjárt kilüvöd magadból a kheserűséget.

A főrendiház tagjaihoz.

Az eldobott javaslatot újra
Asztalotokra találak.
Mit fogtok vele tenni? Kérdőleg
Tekinte rátok az egész világ.

Mozgásba lett hozva titkon, nyilvánosan
Pénz, ígéret, fenyegetés.
Tudjuk, mibe került mágnásaink s főpapjainknak,
A rendíthetlen újra elvetés

Ámde álltatok, mint szikla, melyet
Nem bírt letörni a vihar;
Büszkén is hord keblén titeket e haza
S szívében az igaz magyar.

Ti vagytok létünk küzdelmében
Minden reményünk s támaszunk.
A ti szavazatokat az, mely fennen hirdeti
Hogy egykor még feltámadunk.

Hogy nagy s hatalmas lesz még nemzetünk,
Megóva szent valláserkölcseit.
Hogy egygyé olvadunk mindannyian,
S majdan egyesítőnk lesz a hit.

Hogy a pénz nem lesz uzsorás kezében,
S nem függünk idegen elemtől.
Változzék sorsunk mielőbb, mert hiszen, mit
Várhatunk a szomorú jelentől?

Csak bátran előre hát mágnásaink,
Hazánk díszé s méltó büszkeségi!
Dicső főpapjaink! Kiknek bátorsága
Le s fölfelé, mindég a régi.

Egy egész nemzet áll mögöttetek
Értetek élni, halni kész.
Döfjétek át szíven a sárkányt, hogy
Ne jöjjön a magyarra vész.

Részeg zsidó suszter.

Késő éjjel részegen tért haza a zsidósuszter, s
dörömbölésére a suszterinas nyitotta ki neki az
ajtót. Meglepte azonban gazdája kinézése, s mintegy
csodálkozva kiáltott fel: Jaj majszter uram! de fur-
csán néz ki.

— Hát hogy nézek én ki, te jerek?
— Akár egy oroszlán.
— He, he, he! Csakugyan úgy nézek ki? kérde
büszke önelégültséggel a suszter.
— Ugy bizony!
— Láttál már te valahol igazi oroszlánt?
— Láttam bizony. A szomszédban a molnárnak
is van egy, naponként ordít, mikor éhes.
— Hiszen az nem oroszlán.
— Hát mi?
— Szamár.
— Pedig épen úgy néz ki, mint most majszter
uram!

Siszphülver Náci oraság vadászkalandjai.

— The osszony! — szolt Sziszphülver oraság a
feleségéhez. — Én khezdek ezen az elhódított posz-
tán onatkhozni.

— Molasd mogodat a szobában. Fogdosd ki a
pholoskhákat.

— Az nekhem nem ér semmit. Kholönbén is az
az asszonyok mestersége.

— Akkor hát thürjél diót, vagy pirongasd le
thizszer a cselédséget.

— Nekhem volami nagyuri molatságra volna
khedvem. Phéldául szeretnék vadászni.

— Gatt der gerechte! Mit gondolsz? Le thol-
lász phöffenni a lórol.

— De én phoskával akharok vadászni.

— Adjon tholálot magadat dorrantani.

— Ne félj semmithül sem, lüvek nekhed nyolat,
meg sneffet thodod a melyiknek a geisztját, vadjis
madjarol a ganéjját the is nodjon szerethed enni.

— Udj hát nem bánom. Csak vidjazzál mogadra.

— A szolgabírónak a szomszédban van edj hányt-
vethett khapszlis phoskája, azt már át is khéretthem,
phoskaport meg seréthet adott az ispánja, khotyát
phedig khapham még thegnap ojändékba. semmi sem
kherülte semmibe, és mégis lesz ezentul naponkhént
nyól meg sneff a háznál. Indjen khi fogunk thelelni.
Udj-e ez azthán a najdszerő spekholaczió?

Az asszony nem szolt rá semmit, csak intett a
fejével, mit Sziszphülver uraság helyeslésnek vett, s

bement a szobájába, hogy magát a vadászatra neki készítse. Neje azonban azalatt titokban átküldött a szolgabíró ispánjáért, hogy jöjjön át pár barátságos szóváltásra. Midőn az megérkezett, közel vele, hogy férje vadászni készül, s felkérte, hogy adjon valami jó tanácsot, a mivel minden eshető szerencsétlenségnek elejét veheti, mert a férje eddig még soha nem vadászott, ügyetlen a fegyverhez, s így vagy magában, vagy másban kárt tehet vele.

— No majd én ártalmatlanná teszem a fegyvert a kezében, szól mosolyogva az ispán.

— Údj, údj! Meg fogom érte jótalmazni.

Az ispán kért felliter mákot, s midőn Siszphülver a pinczébe ment, hogy magát a vadászatra egy kissé neki bátorítsa, azalatt az ispán a puskapor, tüllökből a löport kiszedve, azt mákkal töltötte meg.

Igy biztosítva lesz, hogy sem emberben, sem állatban kárt nem fog tenni.

Az ispán távozott. Siszphülver pedig megtölté mákkal a puskáját és büszkén elindult vadászni, megígérve nejének, hogy nem tér addig haza, a míg csak legalább is egy szalonkát nem hoz magával.

A felesége mosolyogva biztatta, hogy szívesen látja a nélkül is.

Soha sem volt vadász akkora disznóban, mint Siszphülver ez első kirándulása alkalmával. Valamennyi fölvert nyúl közel szaladt el mellette, s valamennyi fogoly, vadkacsa és sneff ott repkedett az orra előtt, mintha csak látni sem akarták volna őt és a gyilkoló fegyvert a kezében, szelid volt valamennyi. Siszphülver nem győzte a fegyvert arcához kapkodni, s a ravaszt csettegetni, de őh csodák csodája! A fegyver sehogys sem akart elsülni, mintha csak egy valóságos disznólab lett volna a kezében. Néhány nyúl még azt a tréfát is megcselekedte a boszantására, hogy a csütörtököt mondó puska szégyenletes csattanásának hallatára leült előtte az avarban, s hegyezni kezdé hosszú fülecskéit. De már ezt a szegényt nem bírta tovább kiállani! Elrohant az ispán lakására megkérni őt, hogy mint tapasztalt okos ember reparálja meg az ő löfegyvert, úgy hogy az durranhasson, legalább nem lesz kitéve az állatok megvető gúnyjának, félni fognak tőle, mert hiszen vak tyúk is talál garast.

Az ispán nem akarta Siszphülver szomszédot a nyakára haragítani, félt, hogy feltalálja fedezni a turpisságot, s kisül, hogy ő tette bolondá, azért hát kiszedte szépen a mákot a fegyverből, s valóságos löport helyezett bele, de hogy Siszphülver nejének adott szavát is némileg beváltsa, akkora töltést tett bele, hogy azt a ki elsüti okvetlen megrugja. Gondolván, hogy így majd a kemény rugásra elmegy a kedve Siszphülvernek a fegyvertől. Számításában nem is csalódott. Az utjában esett tő szelén ott szaladgált egy kis sárszalonka, azt Siszphülverünk jól célba vette. Rásütötte a fegyvert. Az durrant akkorát, hogy vadászunk félóráig nem hallott sem a jobb, sem a balfüle, s ugy képen találta mázolni, hogy ijedében hasra esett, fegyverét eldobva magától. Nem mert hozzá nyulni vagy félóráig, sőt még azután is a legnagyobb ovatossággal emelte a vállára, nehogy valamiképen újra elsüsse magát. Az arcza feldagadt,

mintha csak egy méh csipte volna meg a vállán fájdalmat érzett, elment minden kedve a vadásztól. Szomorúan tekintett a tő felé, s ime arcza azonnal kiderült: a tő szelén ott feküdt a szalonka rettenetesen eltalálva, majdnem a felét széthordta a serét. Gyors léptekkel sietett elejtett zsákmányához, föl-emelte a porondról, s diadalmas arccal vitte haza. Nem kelle otthon neje előtt szégyenkednie! Megmutatta, hogy milyen vadász! Szalonkát lött, miként azt előre megígérte.

A neje csodálkozva ütötte össze két első tenyerét:

— Ez már valóban csoda egy lövés lehetett! Volamikhépen meg ne edd azt a mákhot, mert még csakodjan eltholál sölni a jomrodban!

— Miféle mákhot?

— Azt ne kheresd. Hanem hát mit thedjönk ezzel a szétlött phiczi jószággal?

— Nű! A szakhácsné a ganéjját sösse nekhnök phiritott khenyér khüzé.

A szalonka ki lett adva a szakácsnénak, a ki még soha sem csinált ilyesfélét és szörnyen csodálkozott, hogy mi van a ganéjján szeretni való?

Félóra mulván jelenti a szakácsné, hogy kész a pofézli.

Siszphülver és a neje örvendve a nyaláncságnak s a legjobb étvágyat csinálva maguknak ültek az asztalhoz.

A szakácsné megjelenik az ajtóban, s egy óriási nagy tában, vagy harmincz szelet pirított kenyérre mázolja hozza be a rendelt ételnetet, mely nem épen a legkelelemesebb szagot terjeszti szét a szobában.

— Hát maga az isten szerelméért mit csinált? Annak a phiczi jószággnak a ganéjját ennyi khenyérre mázolta?

— Kevés lett volna az kérem nagyon. Felelé bölcselkedve a szakácsné. Hanem hogy a nagyságos ur, meg a nagyságos asszony is kedvükre jóllakhasanak, hát hozzá kevertem jócskán tyúkganéjt is.

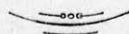
Hasznos szórakozottság.

M ó z e s: Udjan mond meg the Jakab, hol lehetne legolcsóbban edj théli kabáthoz meg edj esernyőhöz jutnom?

J a k a b: Menj be thélien esős időben edj idegen khávéházba théli khobát és esernyő nélkül, idjál meg edj feketét, azután öltsd fel a szomszédodnak a szegen lógó khobátját, s vedd kezedbe az esernyőjét.

M ó z e s: Hátha rajtha khapnak?

J a k a b: Nű! Hiszen csak lehet mindenki néha szórakhozott?

Legujabb zsidó nóta.

(A hatyns zsidók fűtyöljére alkalmáza.)

*Hol sétáls Izidor, vagy Iczig zsidó?
Kérded e még mindég, mi van eladó?
Zikczene, zakczene, berekedt a hangod,
Meghúzzák láttodra a nagy vész harangot.*

*Mert a merre jársz-kelsz, minden tiszta tájra,
Ráborul a setét szomorúság fátyla,
Megrontod az embert, még a levegőt is,
S megutál mindenki, még a szeretőd is.*

*Ki hívott be téged jó Magyarországba?
Ebbe az egykoron boldogabb hazába?
Senki! Magatoktól jöttetek nyakunkra,
Azért hát hagyjatok ismét csak magunkra.*

*Mit hoztál magaddal e szegény hazába?
Tettél-e már jót a magyar nép javára?
Jámbor keresztények vérén zsírosodó!
Elkotródj közülünk sakteres zsidó.*

*Ha igazat mondunk, orrod fintorítod,
Külföldön nevünket tentával rutítod.
Rútítson be neked az ördög mielőbb,
Hád szivhassunk egy kis tisztított levegőt.*

LUDMÁJ SZELETEK.

Mialatt a főrendiház tagjai a keresztény-zsidó házassági törvényjavaslat sorsa felett döntöttek, több zsidó zsurnaliszta távozván az írók karzatáról, a folyosón sietett szivarra gyujtani. Az egyik szolga figyelmeztetni akarta őket arra, hogy ott még nem volna szabad dohányozni.

— Hadd ell! szólt félhangon a másik. Ezek azért sietnek rágyujtani, mert maguk is elfüstölnek.

Zsidó családapa: Szóljon hát fiatal ember melyik leányomat óhajtja nőül venni?

Zsidókérő: Előbb óhajtanám thodni, hodj melyikkel mit ad?

Ábrahám: Miért búsul oly nadjon szomszéd asszony?

Wájbeleszné: Gondolja csak! Megszöktetek a lányomat.

Ábrahám: Ne búsuljon, nem lesz annak semmi baja.

Wájbeleszné: Hiszen nem is azért búsulok én, hanem, hodj mit fog majd mondani rá az apja a másvilágon?!

Zsidóleány: A Cilit tegnap az odvarlója előttem ódj megholtálta csókholni, hodj csakudj czoppant!

Nagyanya: Reménylem, hogy te elpirultál a láttára?

Zsidóleány: Nem lett volna érdemes, mert már egészen setét volt.

A. Ugy-e ez az a tapló, az ugynevezett zsidóbőr? Milyen puha! Ugyan hol puhítják ezt meg ennyire?

B. Alighanem a felsőházban.

Rüfke: Lipót a khereskedő segéd arczképét kher thólem, udjan mond meg édes anyám, adhatok-e neki?

Mámi: Adhatolsz leányom, de csak udj ha az én arczképemet is hozzá csatolod.

Rüfke: Hiszen az! nem kérte.

Mámi: Mindedj! Thodod, hodj illemszabály, miszerint az ártatlan leány mellé mindég gardém kell.

Léni: Holnap leányzóbe jönnek hozzánk, én leszek előttök bemutatva, mondja csak édes néni, mit tedjek magannak, hodj fiatalabban nézzek ki?

Nagynéne: Tetesd mogadat ostobának, s mindjárt fiatalabbnak gondolnak.

Vidéki levelezőinktől.

Aczélmegye Jonoár 7.

Theins szerkesztő ör!

Aczélméjeden a tisztójtás a khéppen thürténthe megogát, a mint a „Füstölő“ megprofethizalta. Az „unsere Leut“ khözül üthen phálázthunk medjei hivathalérth; de a 200 véreszajú antisemitha bizottsági thag mind az üthünket khüvetkhezeten megbukthatta!

Az üth khözül én voltham az első, a khi a bukás kheresüségéthől megbethegedthem. És méltán khüzel 30 évig szolgáltham a medjei orakhat és pharaszthokat. Ezen idő alath sok gojimoth megdjodjithotham, de meg a bemohosulth themethökhét is művelés alá vethethem. A phácziensekhet nem is szoktham megthaksalni. Theszem edj orasági cselédthol (phéldáol Valozsaiban) orvosi láthogathás és fuvar fejében csak cselhély 9 florénthot vetthem. Másoknál mindig a jüvedelmi adó arányaban khészithethem el orvosi számláimat. A medje iránti thisztheletből vén khoromban thudori vizgára menthem. Ezért

Népdal a zsidóférjéről.

Zsidó legény! oda minden reményed,
Mert már nem lesz keresztény feleséged.
Nem is tudva soha téged szeretni,
Kénytelen vón mindég jól kinevetni.

A magyar lány löcsláboddal söpörne,
Rút szagodat nem venné el a pórnye;
Mikor érte nyálad legjobban fröcsög,
Akkor repülne fejedhez a köcsög.

Orrod előtt enné a jó szalonnát,
Mikor ajakáról várna a mannát
Disznó zsirral rántaná ki hagymádat,
Mikor ennéd, belekékülne hátad.

Megtartaná a jó magyar karaktert,
Kereszteléskor nem túrné a saktert.
Hosszú napod lenne több is egy évben,
Kisudalna, hogy öljön meg a szégyen.

Imádkozni tudom, hogy meg tanulnál,
Elfelednéd, hogy mi áll a talmudnál
Köpködéssel nem mernél társalogni.
Nyelved és szád gyakran fogna sajogni.

A pénzzel nem csalhatnál senkit meg,
Vége lenne száz perczentes gseftednek;
Feleséged vissza adná a nyert pénzt,
Élned kéne becstületes emberként.

Szeretned kén embertársid, s e hazát,
Mert különben rád püfögne a lapát;
Tisztelné a keresztények vallását,
S kerülöd a tingli tanglik hallását.

Hogyha pedig nem fogadnál szót soha.
Akkor lenne ám még a nőd mostoha!
A házatól pereputtyod kitolva
Elküldene egyenest a pokolba.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: Te Pinkelesz! Nyitok a Terézvárosban edj vendéglőt, a melynek czime lesz: „az eszlári sakterhez“. Mit szólsz hozzá?

Pinkelesz: Fáin lesz. Todom is, hodj a milyen govallér vadjol, hát lesz benne minden a világon, a khóser libahústól khezdve az ananászig.

Jajtelesz: No, thodod ananász az nem lesz, de a helyett kaphatsz majd nálam olyan fáin fokhadjmát, hodj mikkor megetted és sétálni mégysz, még ki sem értel a királyutczából, már a dobutczában rád fognak ismerni a lehelletedről.

áldozatul hozham eddigi szerzeményem, a prüfong alatt a szükhülésben elveszthettem bajuszomat és minden szál hajamat. És mosth megvan az orvostudori oklevél, megvan a thithulus sine vitulo, — de fuccs az enyém pléznz, fuccs bajusz, fuccs haj, — de fuccs medjei hivathal is, a vele jór bizthos évi fizethéssel edjtth! Hiába khülldthem szét nyomthatott khünyörgő leveleket, melyekben érdemeimeth zsidó szokhás szerinth büszkhén fölsoroltham a bizottsági thagok előtt, hiába ácsorogtham órákhon kheresztzil khalap levéve a medjézh folyosóin, hiába esdekelthem, hiába khünyörögthem a szavazásra menő bizottsági thagoknak, mégis csak 3 thiszthességes ór és 33 zsidó hajolt meg érdemeim előth és thisztelte meg engem szavazatával. A thöbbi 200 Najk Pethi kheresztzfára szavazott. Hiába khortheskhedett melletthünk a kisnyeli Csápás Smüle, hiába mondogattha ez, hodj megbánja Aczélmedje, ha elbokthatja a zsidó phálázókhat. Mi mégis mindanjan megbokthunk magunkhat. A gojimokh a fenyegethésekre azth mondthák: hodj ez meg csak a khezdedh. A folytathás khüvetkhezni fog. A zsidókhat a medjézh thiszthes thermeiből is khifogják khüszöbölni és csak az éphület hátulsó és földalattih részeith lesznek hajlandók a zsidóknak átengedni. Phedig a mith a gojimok mondanak, azth mégis theszik! Lám engem is megbokthatthak, khollégiamath is mind megbokthatthák. Így volth ez előre khözthük khicsinálva. Az meg phláne hallatlan, hodj a hirszombathi orvosi állomásérth edjetlen edj phálázó orvostudor is — merth zsidó — megbokthatthák. Khallengám csakh elfeledik és khilheverik a bokhásth, mert fiathalok, de én vén, — soha! Áj! váj! Mith csináljak mosth? Edj gojim azt thonácsothha, hodj álljak be edj thárlath, menjek el országolni, és phénzérth mothogaththassam magamath. Bámulathból és szánalomból mindenki fogja nekhem nyujthani edj hatosth, főleg, ha azth is meghudják, hodj vén khoromban edj oklevélérth, helyesebben a medjeorvosi hivathalért áldozatul hozham nyugalmamath, bajuszomath, hajamath, de főleg phénzemeth és mindezek daczára mégis khicsöphentem a medjei hivathalból. És ha meghalok... a zsidók patronosa felügyelethe és gándviselése alá jöthetek a phesti muzeumba! Elfogadom a thanácsot. Medjek. Adieu medjei hivathal! Adieu háladathlan Aczélmedje! Még visszahivnál, — de nem jüvök! Adieu „Füsthölő“!

Smekszer Számi
a medjeorvosi hivathalból kicsippent
orvostudor

A zsidóiskolából.

Tanítvány: Khérem alásan thanító ór! A Sámi jerek a hátam megett mindég rám tehéknedik.

Tanító: Fiamlében az nem jól van madjarol mondva. Azt a khifejezést csak a nőneműekre lehet alkhalalmazni. A Számi jerek nem tehéknedik, hanem bikánkhodik.

ZSIDO PEGAZUS.

KHÓN MOJSL ÉS FÁNI KHÓN.

Kinéz az ablakon
Khón Mojsl és Fáni Khón.
Ne vedd leány zokon,
Hodj khezedet fogom,
Vadjok hozzád rokon!
Szivem rég hallgatom
Itt a baloldalon
Szeret téged nagyon!
De a leány nagyon
Kidült az ablakon,
Huszár nyargalt lovon,
Nézte irtóztatón.
Ezt nem tűrhette Khón
Oda hajolt vadon
S mert volt rá alkalom,
Megeszkölá vakon.
Ámde megbánta Khón,
Tettét irtóztatón;
Tenyérrrel Fáni Khón
Mázolta őt nyakon.

A KAPOSVÁRI ZSIDÓKHOZ.

Ürvendetes jelenséget
Veszek észre khüztüztetek,
Hodj az első nehézséget
Szerencsésen lekhüztüztetek.

Én nadjon jól thodok azthat,
Hodj megválni mily kheserves
Onnét a hol ödjes ember
Edj florinnal százat kheres.

Nem mondok, hodj szülöföldet
Odahadni nehéz lenne;
Mintha bizony izroellit
Máshol hazát nem is lelne!

Mi khüztünk a szülöföldhöz,
Hodjha nem hoz semmi hasznot,
Azt várjátok, szegény gaj, hodj
Mink is hozzunk áldozatot?

Sokkhal vadjunk okhosabbak,
Hodjsem thedjünk oly bolondság,
Hodj a gojim haza miatt
Aphadjon a mi phénzes zsák.

Hodjha itthen nincsen rebach,
Kheresünk mi olyan helyet,
A hul nekhünk thalálkhozik
Ödjességgel jó khereset.

De otthadni azt a helyet,
A hul nekhünk áll a világ;
Ehhez khüll ám a valódi,
Izroellit nadj báthurság.

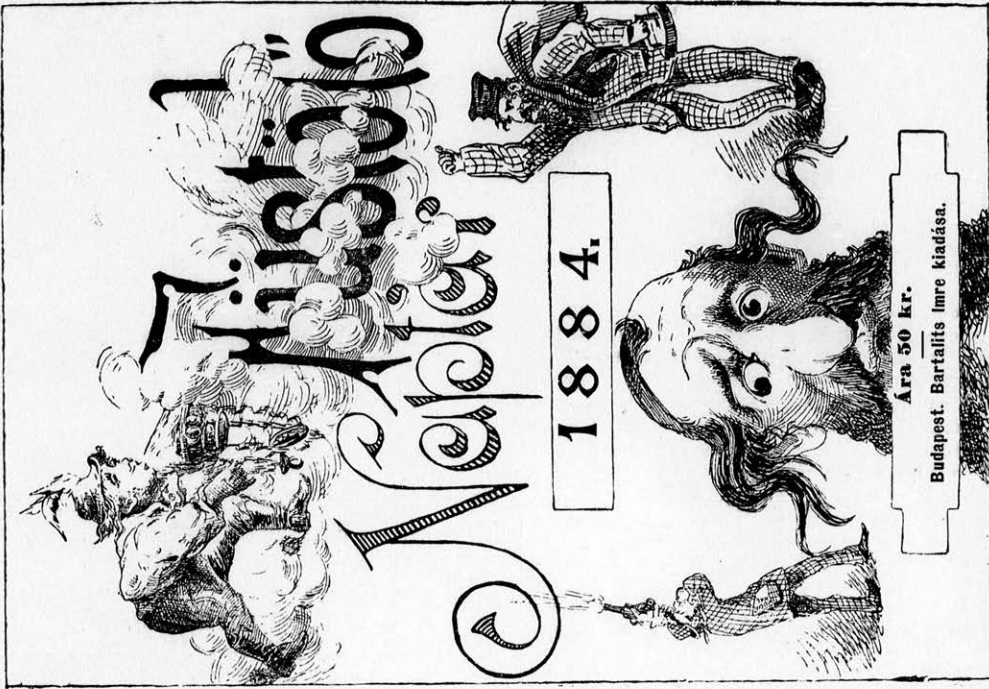
És khit a nadj dicsőség,
Khit illet az oroszlánrész?
Thietek az khapusiak
Minden gojim csak ráthok néz!

Merth thi vadjthok, khik először
Khezdthétek a khikhültzést;
Báresak minden izroellit
Khüvetné e dicső khezdést.

Makkabeus.

Szo/nok. Hogy lapunk ez évi első száma kevesebb anti-szemitizmust fejtett ki, mint a múlt évben megjelentek, legkevésbé sem jelzi azt, hogy eddigi elveinktől, csak egy hajszálnyra is eltértünk volna. Legyen nyugodt. E lap hivatva lesz a jövő országgyűlési választások alatt az antisemita képviselőjelöltek mellett harcolni életre-halálra, s útegei olyan huszonöt fontosakkal fognak az ellenség közé löni, hogy még maga is megsajnálja majd az ijedtökben földretottyant zsidók siralmas állapotját. Kérjük további szives támogatását — **Judenfreund.** Küldeménye jó, de máskor a magánlevél alá ne írjon álnevét, nem szoktunk senkit meg szerkesztői úzeneteinkben sem elárulni, s barátainkat ismerni óhajtuk. — **Makkabeus.** Fogadja érte köszönetünket. — **Bács-Petrovoszello.** A vers jó, de az utolsó strófa kétféle akasztanáknak a nyakunkba, abból pedig már eddig is van részünk bőven, őnt sem akarjuk kitenni kellemetlenségnek. — **B.-Lehotka.** Sok tapasztalatlan vidéki embert kifosztottak azok már Budapesten, legjobban cselekszi mindenki, ha a zsidóval szóba sem áll; azért pedig, hogy papjainkat gúnyolni és szidalmazni merészlük, meg fogja őket tánczoltatni a zöld ördög. A verset elttettük, lehet, hogy rá fog kerülni a sor. — **Néptanító.** A képeszme jó, ffel fogjuk használni, bár nem a Rothschild alakjával, a kit hazánkban úgy sem sokan ismernek. — **Budapest. S.** Mindkét verset át kell dolgozni, amugy egy kissé gyengék volnának. — **K. F. A.** két rajz igen sikerült, különösen a második egészen találó, ha beleegyeznek, mind a kettő meg fog jelenni a jövő évi „Füstölő” naptárban, mely reméljük f. évi augusztushban már ki fog kerülni a nyomdából, nem úgy, mint a f. évi, a mely a nyomda rendkívüli elfoglaltsága miatt csak most jelenhetett meg, de azért számtalan nevetettő és eredeti élceziért megérdemli, hogy még az is megszerezze, a ki már az évre ellátta magát naptárral. Névalírásával ellátva egy idegen kézzel írott levelet is vetünk, mely érdekelni fogja Sziveskedjék kiadóhivatalunkba fáradni.

Kapható a „Füstölő” kiadó-hivatalában (Budapest, VIII., Eszterházy-térsz. 12.)
 Ara 1 pld. 50 kr., 5 pld. 2 frt., 10 pld. 3 frt. 50 kr.
 50 pld. 15 frt.

Rendkívüli kedvezmény „FÜSTÖLŐ” t. előfizetői részére.

Viszonozni óhajtván azon várakozáson felül tapasztalt pártfogást, melyvel t. előfizetőink bennünket megleptek, mi is meglepetést s rendkívüli kedvezményt kívánunk nyújtani t. előfizetőinknek, midőn a nálunk megjelent, a világirodalom legszebb remekműveit s legérdekesebb regényeit oly mesés kedvezményáron adjuk, ami egészen ajándéknak mondható. Ily olcsó áron a házában bizonyára még senki sem vett könyveket.

Adjuk inkább kedveskedésből, s azért, hogy terjeszszük a jó irányú könyveket a zsidó kiadók által a könyv piacra hurezolt frivol fércmunkák helyett.

Egy-egy kötet ára csak 25 kr.

A párisi mohikánok. Dumas Sándortól.

A világirodalom egyik legremekebb alkotása, mely mellett, hogy mily nagy figyelem és érdeklődést keltett,

híven tanuskodik az, hogy rövid idő alatt annyi sok kiadást ért. — 17 kötet. (3332 oldal). = 4.25

A hét főbűn.

Sue Jenő

világhírű regényciklusa, mely a következő hét külön regényt tartalmazza: 1. Egy hercegnő. (A kevelység.) 5 kötet. — 2. Bastien Frigyes. (Az irigység) 3 kötet. — 3. A pokol tüze. (A harag) 2 kötet. — 4. Madeleine. (Az érzékenység) 2 kötet. — 5. Mihály rokon. (A restség.) 1 kötet. — 6. A milliomosok. (A lösvénység) 2 kötet. — Gasterini orvos. (A torkosság.) 2 kötet. — E 17 kötetből álló világhírű regényciklus csak együtt rendelhető meg 4 frt. 25 krért.

A nyomorultak.

Hugo Victortól.

„A nyomorultak” a regényírók királyának, Hugo Victorinak legmerészebb költői örökbecsű alkotása. — Myriel püspöke a keresztényi ajtatosság igazi példánya, valódi szent és hős. Valjean János, a gályarab igazi tragikai alak s Cosette a költői szerelem tisztá hű képe. E mellett a francia forradalom nagy alakjai képezik az érdekes háttért. — 12 kötet (2304 oldal). = 3 frt.

A rémes éjek.

Regény. Brot Alfonzról.

E nagyszabású és világhírű új regény szintén a zsidók borzalmas bűneit festi. — Egy rongyos zsidó fiú — mint a háborukban a zsidók közt rendszeresen szokott, — kémül ajánlkozik az orosz hadseregnek, a szabadságukért harcoló kaukázusiak ellen; ez utóbbiak emirjét árulás és mérég által hatalmába ejti s rabul magával viszi Párisba; eirabolja kincseit s ezekkel Párisban zsidó hitsorsosai társaságában a legszedelgőbb bankvállalatokat alapítja, báróvá lesz, s arra törekszik, hogy a Rothschildekkel versenyezhesen, s így nőül vehesse az emir leányát s ő lehessen az uton emirre. Atteszi kalandos vállalatait Amerikába s itt zsidó felenyájaival még szedelgőbb csaló vállalatokba bocsájtkozik. Ongyilkosságok, a keletiek legveszélyesebb mérgezései, hullacserék, a szerelem kebelrázó drámái s a képzelm minden gondolható borzalmi egyesülnek e megrázó dráma keretében. Érdekes s izgalmas drámájának történetét nem részletezhetjük itt bővebben, nehogy a történet, teljes elbeszéléssel csökkentjük az olvasónál az olvasók figyelmét. Az újabb korban alig irtak ennél nagyobb szabású s érdekesebb művet, melyben mégis semmi kétértelmű frivolság nincs s nők is bátran olvasgatják. — 5 kötet. (980 oldal) = 1.25 kr.

Az emir leánya.

Regény. Brot Alfonzról.

folytatása a „Rémes éjek“-nek. Az előbbi regényben szerepelt Walker zsidó bankárt és bárót éri utol a végzet, itt sujtja érdeme szerint a keresztények istene. A keresztény milliók kelnek harczra a zsidó milliók ellen s a keresztény pénz győzi le a zsidót. A keresztény „milliomos kisasszony“, a keresztényi bűnbánat eme példányképe, a megragadó szép leány szerelme és élettragédiája igazán érdekfeszítő. 2 kötet (336 oldal) = 50 kr.

Korrajzok a felsőbb társadalomból.

I. Egy adóhátralékos delnő légyottjai, vagyis hogyan lett az én öcsém uram képviselővé — ? — II. Karperecz és irodalom-történet. — III. Egy szedelgő nagyság fénykorából. — IV. A nagy Cuvier szelleme, Baróthy Szabó Dávid szellem, Hugo Victor számára és egy költő a Hiador iskolájából. — 3 kötet. = 75 kr.

Öld meg a nőt!

Richebourg Emil

legújabb roppant feltűnést keltett gyönyörű regénye. 3 kötet. = 75 kr.

A bűnös nő.

Regény Lermina Gyulától.

Mint czime mutatja a bűnös nő kinszenvedéseit festi megrázó regénykeretben s e mellett hű képet ad a párisi munkás életből s a törvény termekből. — 2 kötet. (352 oldal.) = 50 kr.

Szellemi comfortáble.

Humorisztikai gyűjtemény. Irta: Bus Vitéz.

Tartalma: 1. Ebédutáni vizit. — 2. Csak a crinoline vezet célhoz. — 3. Egy szép asszony receptje. — 4. Aubry. — 5. Valeria eszményképe. — 6. Vajon mit nevezhetett a grófné. — 7. Goddam, meghalhatok. — 8. Borzasztó kaland. — 9. Egy crinoline emlékirataiból,

— 10. Mulatság a provinczián. — 2 kötet. (34 oldal.) = 50 kr.

Egy szerencsétlen család.

Irta: Charles Hugo.

A hirneves író neve eléggé ajánlja a művet. 2 kötet. (312 oldal) = 50 kr.

Elbeszélések.

Irta: Kazár Emil.

Tartalma: 1. A nagy ház. — 2. Ninea. — 3. A régi napok után. — 4. A felhők fölött. — 5. A szirtfoki vén kastély. — 6. Az első csók. — 7. Egyszerű történet. — 8. Adél rózsája. — 9. A sir szélén. — 2 kötet. (392 oldal) = 50 kr.

Az esküdtzék ítélete.

— Angol regény. —

Egy angol lady tiszta s a skót házasságok érdekfeszítő történeteit tárgyalja. Nők részére kiválóan érdekes regény. — 2 kötet. (360 oldal.) = 50 kr.

Életképek.

Beszélygyűjtemény. Irta Beniczky Emil.

Tartalma: 1. Az első regény. — 2. Az igazán szerető szivek. — 3. Futó csillagok. — 4. Csak az isten tudja. — 1 kötet. (256 oldal) = 25 kr.

Egy gombostű.

— Regény. Saint Germaintól. — 1 kötet. (266 oldal.) = 25 kr.

Másod virágzás.

Elbeszélés. Irta: Endrődi Sándor. (176 oldal.) = 25 kr.

Stephenson György

a vasutak és gőzmozdonyok embere.

Életkép az ifjuság és nép számára. Irta: Horn W. O. Négy aczélképpel. — 1 kötet. (114 oldal, kemény kötésben.) = 25 kr.

Disszonancia.

Költemények. Irta: Kulcsár Endre.

Tartalmaz 90 költeményt. — 1 kötet. (120 oldal.) = 25 kr.

Bokréta

az ifjuság számára írta s szerkesztette Aszódi S. Mihály. 10 képpel. — 1 kötet. = 25 kr.

E könyvekből csak korlátolt számú példányok állvánrendelkezésünkre, a megbízásokat csak addig teljesíthetjük, míg készletünk van; miért is a megrendelések gyors megtételét kerjük.

 A ki mind a fent nevezett 75 kötetet együtt és egyszerre rendel meg, az 18 frt 75 kr helyett 16 frtért kapja bérmentve, ha az összeget előre küldi be.

 Minden rendelvényt, — ha az összeg postalátványon előre küldetik be, — bérmentve küldjük meg. — Utánvételi megrendeléseknél a postaköltség a rendelőt terheli.

A megrendelések és utalványok: **Bartalits Imre kiadóhivatala, Budapest,** küldendők.

Előfizetési felhívás.

Itt a leghasznosb füstölő!

Ezzel füstölsz házadtól minden kellemetlen to-
lakodót, pénzed, hiteled becsületed és éltető leve-
göd tisztán marad, füstjének gomolygása pedig a leg-
szébb jövőt tárja eléd, s kedélyed felvidul.

Félévenként csak 1 forint.

Ha nem hozatod meg, azon gyanuba esel, hogy
a szénád holmi titkos befolyásoktól nem áll egészen
rendén.

Hozasd meg azért is és füstöld ki szénádból a
penészt!

A Zöld Ördög.
ellenséged hűséges füstölője.

Az 1884. év január 1-vel új előfizetést nyitunk a
„Füstölő“-re.

A „Füstölő“ előfizetési ára:

Egész évre 2 frt.
Félévre 1 frt.

Az előfizetési összeg mentől előbbi beküldésed
kérjük, hogy a nyomtatás a teljes számban, és a szét-
küldés pontosan eszközölthessék.

A „Füstölő“ kiadóhivatala.
Budapest, Eszterházy-utca 12. sz.

Az előfizetést legcélszerűbb postautalvánnyal eszközölni.

Einladung zum Abonnement

auf die

einsige in deutscher Sprache erscheinende antisemitisch-humoristisch-
satyrische Monatschrift

Als wir vor einem Jahre den Entschluß faßten,
eine deutsche antisemitische Monats-
schrift humoristisch-satyrischen Inhaltes
in das Leben treten zu lassen, thaten wir dies in der,
auch vollkommen berechtigten Hoffnung, daß sich die
Waffen des Witzes und einer gesunden Satyre wie
auf jedem Gebiete, so auch auf jenem des Antisemi-
tismus, als stets schlagfertig erwiesen, und in ihrer
Wirkung hinter jenen der ernststen Polemik nicht nur
nicht zurückbleiben, sondern oft sogar dieselben, was
drastische und effektvolle Ueberzeu-
gungskraft anbelangt, übertreffen dürften

Das erste Abonnements-Jahr, welches der

„REBACH“

durchlaufen, und welches allerdings ungewöhnlich

reich war an einerseits interessanten, höchst bedeutsamen
und lehrrreichen, andererseits die schärfste Kritik und
die fühlbarste Geißel herausfordernden Momenten,
und hiedurch die Durchführung der Aufgabe, welche
sich unser Blatt gestellt, nämlich die Blößen des
Wegners zu benützen, und schonungslos darauf zu-
fuhren, wesentlich erleichterte, indem das Verhalten
des Judenthums und seiner unbeschnittenen Sateliten:
der jellen Tringeld Semiten und der, einem
Aster-Realismus und blöden Toleranz-Schwärze
huldigenden philosemitischen Geistes-Castraten uns
in die Hände arbeitsete, hat uns vollkommen Recht
gegeben, da wir uns in unseren Hoffnungen nicht
nur nicht täuschten, sondern dieselben durch die und
seitens des Publikums gewährte Gunst sogar weit
überflügelt sahen.

Mit dem Gefühle innerer Genugthuung und
Befriedigung können wir an der Schwelle des neuen
Abonnementsjahres auf das Wirken unserer antise-
mitischen humoristisch-satyrischen Monatschrift

„REBACH“

zurückblicken. Der Erfolg, und die unsere Erwartung
bei Weitem übersteigende Verbreitung des

„REBACH“

haben uns den schlagendsten Beweis geliefert, daß
wir durch die Gründung einer derartigen Zeitschrift
den Nagel am Kopf getroffen und einem, von allen
unseren Gesinnungsgenossen empfundenen Bedürfnis
entsprochen haben.

Der Abonnementspreis des

„REBACH“

bleibt auch für den II. Jahrgang der alte, nämlich

Ein Gulden = 2 Mark

nur halten wir auch die Bestimmung aufrecht
daß in Rücksicht auf die Billigkeit unseres Blattes
bloß ganzjährige Abonnenten aufgenommen werden

Abonnementsgelder sind zu richten:

An die Expedition des „REBACH“

Budapest, VIII., Eszterházy-Gasse 12.

BARTALITS IMRE könyvkiadóhivatalában

megrendelhető:

„Szabadság, Testvériség, Egyenlőség!“

Irta:

SIMONYI IVÁN

orsz. képviselő.

Ára 25 kr.

Bartalits Imre

könyvkiadóhivatalában

Budapest, VIII. Eszterházy-utca 12. szám
megrendelhető:

A község jegyzői és körjegyzői hivatal.

Mintákkal.

A legújabb törvények és ministeri rendeletek szerint egészen újonnan átdolgozott második kiadás.

A községi előjárók és a jegyzői szigorlatra készülők használatára.

Irta: Kassay Adolf.

Ezen házagptóló mű ára *fűtve* 1 frt 50 kr.

A községi birói hivatal.

vagyis:

a községi birák hatásköre és teendői
törvénykezési közigazgatási tekintetben,

irománypéldákkal,

a legújabb törvények és ministeri rendeletek szerint.

Irta: KASSAY ADOLF.

Ára een nagyérdékü műnek fűve 1 frt.

A KÖZSÉGI ELŐJÁRÓSÁG

hatásköre és teendői

a büntető ügyek körül.

Az új büntetőtörvények és ministeri rendeletek szel-
lemében.

Irománypéldákkal.

Irta: KASSAY ADOLF.

Ára ezen műnek fűtve 60 kr.

A MEZEI RENDŐRI TÖRVÉNY

a mai érvényében,

az ide vonatkozó törvények és ministeri rendeletekkel ellátva.

*Kir. biróságok, közig. hatóságok, ügyvédek, községi elő-
járók és földbirtokosok számára,*

irománypéldákkal.

Irta: Kassay Adolf.

Ára ezen műnek bérmentes szétküldéssel csak 50 kr.

Ezen négy mű együtt és egyszerre megrendelve
3 frt 60 kr helyett csak 3 frt.

KÖLTEMÉNYEK.

DERESKEITŐL.

A fényes kiállítású mű ára 1 frt.

TISZA-ESZLÁR

a multban és jelenben.

Irta:

ÓNODY GÉZA,

országgyűlési képviselő.

Tartalma: A zsidókról általában. — Zsidó mysteriumok. —
Rituális gyilkosságok és véraldozatok. — A tiszta-eszlári eset.

☛ *Solymosi Eszter arcképével.* ☛

A 17 nagy 8° rétü ivre terjedő díszes kiállítású és
nagyérdékü mű ára 1 frt 50 kr.

Im Verlage der EMERICH BARTALITS'schen Buchdruckerei, Budapest, VIII., Eszterházygasse 12, erschien und ist daselbst, wie auch in allen nicht-jüdischen Buchhandlungen um 1 fl. 50 kr. zu beziehen:

DAS JUDENTHUM IN OESTERREICH-UNGARN.

EINE
NATIONAL-HISTORISCHE STUDIE

VON

Dr. ULRICH von HUTTEN (Dr. KARL NENDTICH.)

Dieses Buch ist unstreitig dazu berufen, unter allen bisher über die Judenfrage geschriebenen Werken einen der hervorragendsten Plätze einzunehmen. In leicht fasslicher, rein objectiver Weise schildert es mit lebendigen Farben all' das furchtbare Elend, welches die immer mächtiger werdende Herrschaft des Judenthums über die Völker unserer Monarchie bereits gebracht, indem es zugleich die Mittel angibt, auf welche Art die Judenfrage am zweckmässigsten zu lösen wäre, ohne mit den neuerer Zeit so sehr in Schwung gekommenen Humanitäts- und Toleranz-Theorien in Collision zu gerathen.

Der Inhalt des sehr gefällig ausgestatteten Bandes ist folgender:

Vorwort. — 1. Der Jude des Alterthums. — 11. Der moderne Jude. — 1. Der Jude als Staatsbürger. — 2. Der Patriotismus der Juden. — 3. Die Religion der Juden und die Hauptquellen derselben, der Talmud. — 4. Der Jude als Vaterlandsvertheidiger. — 5. Der Jude als Honorator. — 6. Der Eid des Juden. — 7. Der Jude als Kaufmann. — 8. Der Jude als Wechsler des Volkes. — 9. Der Jude als Gelehrter. — 10. Der Jude als Künstler. — 11. Der Jude und die schöne Literatur. — 12. Der Jude und die Presse. — 13. Der Jude und der Schwindel vor dem Jahre 1873. — 14. Shakespeare und Lessing. — 15. Der Jude als Familienvater. — 16. Die Alliance Israélite universelle. — 17. Die Tisza-Eszlärer Affaire. — 18. Recapitulation. — 19. Schutz gegen das Judenthum, und Mittel, dem schädlichen Einfluss desselben entgegenzuwirken.